Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS RĪKOJUMS (desmitā palāta)

2025. gada 29. aprīlī*

Atcelšanas prasība – Personas datu aizsardzība – Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas atzinums par derīgu piekrišanu lielu tiešsaistes platformu īstenoto modeļu "piekrist vai maksāt" kontekstā – Regulas (ES) 2016/679 64. panta 2. punkts – Nepārsūdzams akts – Nepieņemamība – Atbildība – Kaitējums – Cēloņsakarība – Acīmredzami juridiski nepamatota prasība

Lietā T-319/24

Meta Platforms Ireland Ltd, Dublina (Īrija), ko pārstāv *H.-G. Kamann*, *F. Louis*, *M. Braun*, *A. Vallery*, advokāti, *P. Nolan*, *B. Johnston*, *D. Breatnach*, *L. Joyce*, *solicitors*, *D. McGrath*, *E. Egan McGrath*, *SC*, *S. Horan* un *H. Godfrey*, *barristers*,

prasītāja,

pret

Eiropas Datu aizsardzības kolēģiju, ko pārstāv *I. Vereecken*, *M. Gufflet*, *C. Foglia* un *N. Peris Brines*, pārstāves, kurām palīdz *G. Ryelandt*, *E. de Lophem*, *P. Vernet* un *G. Haumont*, advokāti,

atbildētāja,

VISPĀRĒJĀ TIESA (desmitā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja O. Porkija [*O. Porchia*], tiesneši L. Madise [*L. Madise*] (referents) un S. Vershūrs [*S. Verschuur*],

sekretārs: V. Di Buči [*V. Di Bucci*],

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu, tostarp:

– prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2024. gada 27. jūnijā,

– iebildi par nepieņemamību, ko Eiropas Datu aizsardzības kolēģija izvirzījusi ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2024. gada 18. septembrī,

– prasītājas apsvērumus par iebildi par nepieņemamību, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2024. gada 31. oktobrī,

* Tiesvedības valoda – angļu.

– Eiropas Savienības Padomes, Eiropas Parlamenta un *Chamber of Progress* pieteikumus par iestāšanos lietā, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti attiecīgi 2024. gada 19. septembrī, 1. un 2. oktobrī,

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

1 Ar prasību prasītāja *Meta Platforms Ireland Ltd* (turpmāk tekstā – "*Meta*") lūdz, pirmkārt, pamatojoties uz LESD 263. pantu, atcelt Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas (turpmāk tekstā – "EDAK") 2024. gada 17. aprīļa Atzinumu 8/2024 par derīgu piekrišanu lielu tiešsaistes platformu īstenoto modeļu "piekrist vai maksāt" kontekstā (turpmāk tekstā – "apstrīdētais atzinums") un, otrkārt, pamatojoties uz LESD 268. pantu, atlīdzināt kaitējumu, kas tai esot nodarīts ar šo atzinumu.

Tiesvedības priekšvēsture

2 Apstrīdēto paziņojumu, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV 2016, L 119, 1. lpp.) 64. panta 2. punktu, EDAK pieņēma pēc triju personas datu aizsardzības uzraudzības iestāžu, proti, *Datatilsynet* (Datu aizsardzības iestāde, Norvēģija), *Autoriteit Persoonsgegevens* (Datu aizsardzības iestāde, Nīderlande) un *Hamburgische Beauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit* (Hamburgas Datu aizsardzības un informācijas brīvības komisārs, Vācija) pieprasījuma. Šīs iestādes vēlējās saņemt atzinumu par to, kādos apstākļos un ar kādiem nosacījumiem "lielo tiešsaistes platformu" īstenotā prakse, saskaņā ar kuru lietotājiem tiek piedāvāta izvēle vai nu piekrist personas datu apstrādei uz uzvedību balstītas reklāmas nolūkā, vai arī maksāt par pakalpojuma saņemšanu bez viņu personas datu apstrādes šiem nolūkiem (turpmāk tekstā – "modeļi "piekrist vai maksāt""), var tikt uzskatīta par atbilstošu prasībai par derīgu piekrišanu Regulas 2016/679 izpratnē.

3 Apstrīdētajā atzinumā EDAK sniedz sarakstu ar elementiem, kas katrā atsevišķā gadījumā ir jāizvērtē, lai noteiktu, vai pārzinis Regulas 2016/679 4. panta 7. punkta izpratnē ir jāuzskata par "lielu tiešsaistes platformu" šī atzinuma vajadzībām, un vienlaikus uzsver, ka šis saraksts nav izsmeļošs un šie elementi nav piemērojami kumulatīvi. Tie ietver faktu, ka platforma piesaista lielu skaitu datu subjektu kā tās lietotājus, attiecīgā uzņēmuma stāvokli tirgū, datu subjektu skaitu, datu apjomu vai apstrādes darbības ģeogrāfisko tvērumu. Ir precizēts, ka jēdziens "tiešsaistes platforma" var ietvert (ne tikai) "tiešsaistes platformas", kas definētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2022/2065 (2022. gada 19. oktobris) par digitālo pakalpojumu vienoto tirgu un ar ko groza Direktīvu 2000/31/EK (Digitālo pakalpojumu akts) (OV 2022, L 277, 1. lpp.) 3. panta i) punktā, un ka "lielas tiešsaistes platformas" var būt arī "ļoti lielu tiešsaistes platformu" pārziņi, kā definēts šīs pašas regulas 33. panta 1. punktā, vai "vārtziņi", kas definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2022/1925 (2022. gada 14. septembris) par sāncensīgiem un godīgiem tirgiem digitālajā nozarē un ar ko groza Direktīvas (ES) 2019/1937 un (ES) 2020/1828 (Digitālo tirgu akts) (OV 2022, L 265, 1. lpp.) 3. panta 1. punktā.

4 Pēc būtības apstrīdētajā atzinumā EDAK norāda, ka tad, ja lietotājiem tiek lūgts dot piekrišanu viņu personas datu apstrādei uz uzvedību balstītas reklāmas nolūkos, šī piekrišana, lai tā būtu derīga, ir jāiegūst, ievērojot Regulā 2016/679 paredzētos principus un noteikumus. Tai it īpaši

jābūt brīvi sniegtai, konkrētai, apzinātai un viennozīmīgai, un tai ir jāattiecas uz datu apstrādi, kas veikta, ievērojot nepieciešamības, samērīguma, nolūka ierobežojuma, datu minimizēšanas un lojalitātes principus. EDAK uzsver, ka kompetento valsts uzraudzības iestāžu novērtējums par šo nosacījumu ievērošanu ir jāveic katrā gadījumā atsevišķi.

5 EDAK uzskata, ka vairumā gadījumu "lielai tiešsaistes platformai", kas minēta apstrīdētajā atzinumā, nebūs iespējams izpildīt prasības par piekrišanas derīgumu, ja tā lietotājam piedāvās "tikai divas izvēles iespējas" – piekrišanas sniegšanu personas datu apstrādei uz uzvedību balstītas reklāmas nolūkā un maksu par to, ka tas var izmantot attiecīgo pakalpojumu, nesaņemot uz uzvedību balstītu reklāmu. Tajā ir norādīts, ka, izstrādājot "alternatīvu" pakalpojuma versijai, kuras pamatā ir uz uzvedību balstīta reklāma, lielām tiešsaistes platformām būtu jāapsver iespēja piedāvāt lietotājiem "līdzvērtīgu alternatīvu", kas neietver maksu. Tomēr, ja tās nolemj pieprasīt atlīdzību par piekļuvi "līdzvērtīgai alternatīvai", tām būtu jāapsver arī iespēja bez maksas piedāvāt citu alternatīvu, kas neietver uz uzvedību balstītu reklāmu, piemēram, tāda veida reklāmu, kas ietver neliela skaita (vai nekādu) personas datu apstrādi, piemēram, kontekstuālo reklāmu, reklāmu, kuras pamatā ir temati, ko datu subjekts izvēlējies no interešu tematu saraksta, vai vispārējo reklāmu. EDAK uzskata, ka vairumā gadījumu tas, vai pārzinis bez maksas piedāvā citu iespēju, kas neietver uz uzvedību balstītu reklāmu, būtiski ietekmēs piekrišanas derīguma novērtējumu, jo īpaši attiecībā uz to, vai datu subjekts var atteikt vai atsaukt savu piekrišanu, neciešot nekādas nelabvēlīgas sekas.

6 Attiecībā uz pēdējo minēto punktu EDAK it īpaši norāda, ka ir svarīgi, lai pieprasītās maksas apmērs par pakalpojuma maksas versiju neliegtu datu subjektiem izdarīt brīvu izvēli un atteikties dot savu piekrišanu. Tā uzsver, ka personas datus nevar uzskatīt par tirgojamu preci un ka tiesības uz datu aizsardzību ir tiesības, kas piemērojamas visiem neatkarīgi no samaksas veikšanas vai finansiālā statusa. Nelabvēlīgas sekas varētu rasties arī tad, ja datu subjekti, kuri nav devuši piekrišanu, nemaksā maksu un tādējādi tiek izslēgti no pakalpojuma, jo īpaši, ja tam ir būtiska nozīme viņu ikdienas dzīvē vai līdzdalībā sabiedriskajā dzīvē vai ja tas ir izšķiroši attiecībā uz piekļuvi profesionālajiem tīkliem.

7 Turklāt EDAK norāda, ka ir jāņem vērā arī pārziņa pozīcija un pilnvaras, kādas tam ir attiecībā pret datu subjektiem. Ja konkrētā situācijā pastāv skaidra nevienlīdzība, datu subjekts var justies spiests pieņemt lēmumu, ko viņš citādi nebūtu pieņēmis. Tā piebilst, ka tad, ja datu subjektam tiek piedāvāts modelis "piekrist vai maksāt", vajadzētu būt iespējai brīvi izvēlēties individuālo(-os) nolūku(-us), kuram(-iem) tas piekrīt, nevis dot piekrišanu apstrādes nolūku kopumam.

8 Apstrīdētajā paziņojumā ir ietverti arī apsvērumi par nosacījumiem, saskaņā ar kuriem piekrišanu, ko lielas tiešsaistes platformas ir saņēmušas no lietotāja modeļos "piekrist vai maksāt", kuros ietverta uz uzvedību balstīta reklāma, var uzskatīt par apzinātu, konkrētu un viennozīmīgu.

Lietas dalībnieku prasījumi

9 *Meta* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt apstrīdēto atzinumu pilnībā vai, pakārtoti, tā atbilstošajās daļās;

– pamatojoties uz Eiropas Savienības ārpuslīgumisko atbildību:

– uzdot EDAK veikt visus pasākumus, lai izbeigtu pārkāpumu, kas radies tāpēc, ka tika pieņemts apstrīdētais atzinums, tostarp – atsaukt apstrīdēto atzinumu;

– piespriest EDAK atlīdzināt kaitējumu *Meta*, kas tai nodarīts ar apstrīdēto atzinumu;

– uzdot lietas dalībniekiem trīs mēnešu laikā pēc Vispārējās tiesas nolēmuma pasludināšanas informēt Vispārējo tiesu par atlīdzības summu, par kādu panākta vienošanās;

– noteikt, ka gadījumā, ja vienošanās netiek panākta, lietas dalībnieki tajā pašā termiņā iesniedz Vispārējai tiesai savu nostāju ar skaitļiem, kas to pamato;

– atzīt, ka apstrīdētajā atzinumā nebija pamata noteikt papildu prasību par bezmaksas alternatīvu;

– noteikt jebkāda cita veida atlīdzinājumu, kas atbilst dalībvalstu tiesību sistēmām kopīgiem ārpuslīgumiskās atbildības vispārējiem principiem, tostarp atlīdzinājumu natūrā un deklaratīvu nolēmumu, atkarībā no tā, kuru no tiem Vispārējā tiesa uzskatīs par atbilstošāku;

– piespriest EDAK atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

10 Iebildē par nepieņemamību, kas izvirzīta saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 130. panta 1. punktu, EDAK prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelšanas prasību noraidīt kā nepieņemamu;

– noraidīt prasību sakarā ar ārpuslīgumisko atbildību kā nepieņemamu;

– piespriest *Meta* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

11 Apsvērumos par iebildi par nepieņemamību *Meta* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt iebildi par nepieņemamību;

– lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Juridiskais pamatojums

12 Atbilstoši Reglamenta 130. panta 1. un 7. punktam, ja atbildētājs to lūdz, Vispārējā tiesa ar rīkojumu var lemt par iebildi par nepieņemamību, nelemjot par lietas būtību. Turklāt saskaņā ar šī paša Reglamenta 126. pantu, ja prasība ir acīmredzami juridiski nepamatota, Vispārējā tiesa jebkurā brīdī, neveicot tālākas procesuālās darbības, var lemt, izdodot motivētu rīkojumu.

13 Vispārējā tiesa uzskata, ka šajā lietā lietas materiāli sniedz visu vajadzīgo informāciju, un nolemj pieņemt nolēmumu, neveicot turpmākas procesuālas darbības.

Par atcelšanas prasījumiem

14 EDAK atsaucas uz atcelšanas prasījumu nepieņemamību, jo, pirmkārt, apstrīdētais atzinums neesot apstrīdams tiesību akts un, otrkārt, tas *Meta* neesot skāris ne tieši, ne individuāli.

15 Attiecībā uz pirmo nepieņemamības pamatu EDAK apgalvo, ka apstrīdētais atzinums nerada nekādas juridiskas sekas attiecībā uz *Meta* situāciju. Tā norāda, ka atzinumi, kas pieņemti, pamatojoties uz Regulas 2016/679 64. pantu, atšķiras no šīs pašas regulas 65. panta 1. punktā paredzētajiem saistošajiem lēmumiem, jo tiem nav pašiem savu tiesisko seku. Šajā ziņā minētās regulas 64. panta 7. punktā esot vienīgi paredzēts, ka kompetentajām uzraudzības iestādēm ir "vislielākajā mērā jāņem vērā" šie atzinumi, un tikai iespējams vēlāks saistošs lēmums šāda atzinuma saturu varētu padarīt saistošu uzraudzības iestādei.

16 Vispirms *Meta* apgalvo, ka atcelšanas prasības par EDAK atzinumu, kas sniegts, pamatojoties uz Regulas 2016/679 64. panta 2. punktu, nepieņemamība apdraudētu Savienības tiesību autonomiju. Proti, datu subjekti, pamatojoties uz šādu atzinumu, varētu celt prasību to valstu tiesās, kuras ir Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu (EEZ) dalībvalstis, bet nav Savienības dalībvalstis, un kurās Regula 2016/679 piemērojama saskaņā ar minēto līgumu. Šīs tiesas nevarot vērsties Eiropas Savienības Tiesā ar prejudiciālu jautājumu par šī atzinuma spēkā esamības novērtējumu saskaņā ar LESD 267. pantu, jo tādējādi varētu rasties konflikts starp Savienības tiesību interpretāciju un piemērošanu. Līdz ar to būtu nepieciešams, lai šāda atzinuma tiesiskumu jau no paša sākuma varētu pārbaudīt, izskatot atcelšanas prasību Savienības tiesā, kas ļautu vienveidīgi piemērot tiesību aktus visā EEZ.

17 Turpinājumā savos apsvērumos par iebildi par nepieņemamību *Meta* apgalvo – ja tās atcelšanas prasība tiktu atzīta par nepieņemamu, netiktu ievērotas tās tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, kas nostiprinātas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā. EDAK esot izmantojusi formāli nesaistošu instrumentu, lai piemērotu noteikumus, kas attiecas konkrēti uz *Meta*, cenšoties izvairīties no tiešas pārbaudes Savienības tiesā. Tādēļ atcelšanas prasība ļautu ievērot šīs tiesības.

18 Visbeidzot *Meta* norāda, ka, neraugoties uz apstrīdētā atzinuma formu, tas rada saistošas tiesiskās sekas. Proti, EDAK *de facto* esot iespēja likt valsts uzraudzības iestādēm ievērot atzinumu, kas pieņemts, pamatojoties uz Regulas 2016/679 64. panta 2. punktu, šajā ziņā pieņemot saistošu lēmumu, kā tas paredzēts šīs pašas regulas 65. panta 1. punkta c) apakšpunktā. Fakti pierādot, ka EDAK plāno savus uzskatus likt pārņemt *Data Protection Commission* (Datu aizsardzības iestāde, Īrija), kas ir vadošā iestāde ar *Meta* saistīto gadījumu izskatīšanā. Apstrīdētā atzinuma redakcionālais stils pats par sevi norādot, ka uzraudzības iestāžu rīcības brīvība un lielo tiešsaistes platformu pašnovērtējuma brīvība ir ārkārtīgi ierobežotas vai pat to nav vispār. Situācija šajā lietā atšķiroties no situācijas lietā, kurā tika izdots 2019. gada 9. jūlija rīkojums *VodafoneZiggo Group* /Komisija (T-660/18, EU:T:2019:546), uz kuru atsaucas EDAK un kurā tika aplūkoti Eiropas Komisijas apsvērumi, kas sniegti saistībā ar Eiropas apspriešanas procedūru, kura paredzēta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/21/EK (2002. gada 7. marts) par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) (OV 2002, L 108, 33. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/140/EK (2009. gada 25. novembris) (OV 2009, L 337, 37. lpp.). Proti, apstrīdētais atzinums esot izdots ar Regulu 2016/679 izveidotā "konsekvences mehānisma", nevis apspriešanas procedūras kontekstā. *Meta* būtībā piebilst, ka, neievērojot Tiesas vērtējumu, kas sniegts 2023. gada 4. jūlija spriedumā *Meta Platforms* u.c. (Vispārīgie sociālā tīkla lietošanas noteikumi) (C-252/21, EU:C:2023:537) un kura 150. punktā modeļu "piekrist vai maksāt" likumība, ņemot vērā Regulu 2016/679, nav izslēgta, apstrīdētais atzinums tai rada saistošas tiesiskās sekas.

19 Atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai atcelšanas prasību LESD 263. panta izpratnē var vispārīgi celt par visiem Savienības iestāžu un struktūru pieņemtajiem aktiem – lai kāds arī būtu to veids vai forma –, kas paredzēti tādu saistošu juridisku seku radīšanai, kuras var ietekmēt prasītāja intereses, būtiski mainot tā tiesisko stāvokli (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1981. gada 11. novembris, *IBM*/Komisija, 60/81, EU:C:1981:264, 9. punkts, un 2010. gada 18. novembris, *NDSHT*/Komisija, C-322/09 P, EU:C:2010:701, 45. punkts un tajā minētā judikatūra).

20 Lai noskaidrotu, vai akts rada saistošas tiesiskas sekas, minētās sekas, paturot prātā šā akta būtību, ir jāizvērtē atbilstoši tādiem objektīviem kritērijiem kā šā akta saturs, vajadzības gadījumā ņemot vērā tā pieņemšanas kontekstu, kā arī to izdevušās iestādes pilnvaras (skat. spriedumu, 2018. gada 20. februāris, Beļģija/Komisija, C-16/16 P, EU:C:2018:79, 32. punkts un tajā minētā judikatūra).

21 Attiecībā uz apstrīdētā atzinuma saturu, kā izriet no šī rīkojuma 4.–8. punktā ietvertā kopsavilkuma, šajā aktā ir sniegta lielo tiešsaistes platformu "piekrist vai maksāt" modeļu shēma, kas analizēta Regulas 2016/679 paredzēto noteikumu par piekrišanas derīgumu aspektā, un tajā uzraudzības iestādēm atgādināti elementi, kas tām ir jāpārbauda. EDAK tajā vairākkārt norāda, ka analīze ir jāveic katrā gadījumā atsevišķi.

22 Protams, apstrīdētajā atzinumā EDAK vēršas pret situāciju, kurā liela tiešsaistes platforma nepiedāvātu lietotājam bezmaksas alternatīvu piekrišanai personas datu apstrādei uz uzvedību balstītu reklāmu nolūkā, bet gan tikai maksas alternatīvu, un norāda, ka vairumā gadījumu šādā situācijā piekrišana, ja tā tiks dota, būs spēkā. Tomēr apstrīdētajā atzinumā EDAK norāda, ka šis vērtējums ir atkarīgs no vairākiem faktoriem, tostarp no tā, vai attiecīgais pakalpojums ir vai nav nozīmīgs lietotāju sociālajā vai profesionālajā dzīvē, un no maksas alternatīvas izmaksām. Tajā ir minētas arī dažādas alternatīvas, par kurām nav jāmaksā.

23 Turklāt, lai gan, kā norāda *Meta*, apstrīdētajā atzinumā lietoti tādi formulējumi kā "vajadzētu", "nebūtu" vai "lielākajā daļā gadījumu", fragmenti, kuros ir ietverti šie formulējumi, lasot tos kopā ar visu dokumentu, šķiet, drīzāk prasa padziļināti apsvērt risinājumus, kurus katra lielā tiešsaistes platforma varētu piedāvāt lietotājiem kā alternatīvu piekrišanai saņemt uz uzvedību balstītu reklāmu, nevis vispārīgi nosodīt šo platformu modeli "piekrist vai maksāt". Tādējādi, piemēram, apstrīdētā atzinuma 180. un 181. punkts, kuri ietilpst tā noslēguma daļā un kuri, kā *Meta* uzsver, ir jālasa kopā ar tā 182. punktu, kurā ir atgādināti visi elementi, kas jāņem vērā, lai noteiktu, vai lielai tiešsaistes platformai modelī "piekrīti vai maksā" sniegtā piekrišana ir derīga.

24 Tātad apstrīdētā atzinuma saturs neļauj uzskatīt, ka tas pats par sevi ir paredzēts, lai radītu saistošas tiesiskās sekas.

25 Turklāt apstāklis, ka apstrīdētais atzinums esot pieņemts, lai gan dažādas uzraudzības iestādes pārbaudīja lielo tiešsaistes platformu "piekrist vai maksāt" modeļus, it īpaši *Meta* izmantoto, pats par sevi neļauj secināt, ka minētais atzinums ir saistošs. Proti, pastāv dažādi instrumenti, lai panāktu saskaņotu Regulas 2016/679 piemērošanu, kā tas ir paredzēts tās 63. pantā, un dažiem no tiem ir saistošs, bet citiem – tikai konsultatīvs raksturs.

26 Šajā ziņā apstrīdētais atzinums, kā izriet no tā vīzām un 7.–12. punkta, tika pieņemts, pamatojoties uz Regulas 2016/679 64. panta 2. punktu. Šajā tiesību normā ir paredzēts:

"Jebkura uzraudzības iestāde, [EDAK] priekšsēdētājs vai Komisija var pieprasīt, lai [EDAK] izskata jebkuru jautājumu par vispārējo piemērošanu vai kas rada sekas vairāk nekā vienā dalībvalstī

nolūkā saņemt atzinumu, jo īpaši, ja kompetentā uzraudzības iestāde neievēro savstarpējas palīdzības pienākumu saskaņā ar 61. pantu vai kopīgu operāciju pienākumu saskaņā ar 62. pantu."

27 Apstrīdētais atzinums nav saistīts ar apstākļiem, kas paredzēti šīs tiesību normas teikuma pēdējā daļā, bet attiecas uz "jautājumu par vispārēju piemērošanu", proti, kā izklāstīts šī rīkojuma 2. punktā, par to, kādos apstākļos un ar kādiem nosacījumiem var uzskatīt, ka lielo tiešsaistes platformu modeļi "piekrist vai maksāt" atbilst prasībai par derīgu piekrišanu Regulas 2016/679 izpratnē (skat. apstrīdētā atzinuma 3. punktu).

28 Pretēji tam, ko apgalvo EDAK, Regulā 2016/679 nav ietverta tāda tiesību norma, kas uzraudzības iestādēm uzliktu pienākumu "vislielākajā mērā ņemt vērā" atzinumu, kurš balstīts uz tās 64. panta 2. punktu. Šī panta 7. punktā izteiktais pienākums "vislielākajā mērā ņemt vērā" EDAK atzinumu piemērojams atzinumiem, kas sniegti, pamatojoties uz minētā panta 1. punktu, un kas attiecas nevis uz vispārīgiem jautājumiem, bet uz noteiktu veidu uzraudzības iestāžu konkrētu lēmumu projektiem, kuri šīm iestādēm ir jāpaziņo EDAK šo lēmumu pieņemšanas procedūras laikā. Ja attiecīgajai uzraudzības iestādei nav nodoma pilnībā vai daļēji ievērot tai uz šā pamata adresētu atzinumu, tai ir jāinformē EDAK priekšsēdētājs, tādējādi uzsākot EDAK saistoša lēmuma pieņemšanas procesu, kā tas ir paredzēts šī paša panta 8. punktā. Šāda sistēma nav paredzēta attiecībā uz EDAK atzinumiem par vispārīgiem jautājumiem, kas sniegti, pamatojoties uz Regulas 2016/679 64. panta 2. punktu, piemēram, apstrīdēto atzinumu. Tādējādi pēdējie minētie ir atzinumi, kuriem nav nekāda īpaša spēka.

29 Protams, šīs pašas regulas 65. panta 1. punkta c) apakšpunktā ir noteikts, ka EDAK pieņem saistošu lēmumu, "ja kompetentā uzraudzības iestāde 64. panta 1. punktā minētajos gadījumos nepieprasa [EDAK] atzinumu vai neievēro [EDAK] atzinumu, kas izsniegts saskaņā ar 64. pantu", un ka "šādā gadījumā jebkura attiecīgā uzraudzības iestāde vai Komisija var par to informēt [EDAK]". Turklāt attiecībā uz atzinumiem par vispārīgiem jautājumiem pēc būtības, kā tas ir šajā lietā, ja vadošās uzraudzības iestādes īstenotā procedūrā, kas attiecas uz vienu vai vairākām konkrētām pārrobežu datu apstrādēm, tā pilnībā vai daļēji atkāpjas no šāda veida EDAK atzinuma, izmantojot lēmuma projektu, kas tai ir jāsagatavo, pamatojoties uz Regulas 2016/679 60. panta 3. punktu, ir iespējams, ka EDAK ir jāpārskata apspriestais jautājums un jāpieņem saistošs lēmums, pamatojoties uz šīs pašas regulas 65. panta 1. punkta a) apakšpunktu. Tomēr abos gadījumos uz Regulas 2016/679 64. panta 2. punkta pamata pieņemtam atzinumam, kāds ir apstrīdētais atzinums, nav saistoša rakstura, jo tajā ietvertās pamatnostādnes, ņemot vērā EDAK pilnvaras, attiecīgā gadījumā vēlāk var tikt atspoguļotas kā uzraudzības iestādēm saistoši norādījumi tikai vēlākā saistošā lēmumā. *Meta* uzsvērtais fakts, ka šāds atzinums ir viens no Regulā 2016/679 paredzētā konsekvences mehānisma instrumentiem, to nemaina. Šajā mehānismā, tāpat kā noteikumos par sadarbību starp uzraudzības iestādēm, ir paredzēts konsultatīvais posms, kas nav saistošs, pirms attiecīgā gadījumā tiek pieņemti EDAK saistošie lēmumi.

30 No iepriekš minētā izriet, ka apstrīdētais atzinums nerada saistošas tiesiskās sekas trešām personām.

31 Tas tā ir *a fortiori* attiecībā uz *Meta*. Proti, kaut arī *Meta* atrodas situācijā, kāda ir aplūkota apstrīdētajā atzinumā, tā kā tajā nav rodama pilnīga tās situācijas analīze, attiecībā uz valsts iestādēm tā prioritāri jāveic kompetentajām uzraudzības iestādēm, šis atzinums katrā ziņā nevar tai radīt saistošas tiesiskās sekas un būtiski mainīt tās tiesisko situāciju.

32 Tāpat, ja *Meta* pēc savas iniciatīvas nolemj piemērot apstrīdētajā atzinumā izklāstīto analīzes shēmu un no tā izdarīt secinājumus vai ja Īrijas datu aizsardzības iestāde pati piemēro šo analīzes shēmu, attiecīgā gadījumā attiecībā uz *Meta* veicot Regulas 2016/679 58. panta 2. punktā paredzētos korektīvos pasākumus, tās to darīs bez apstrīdētajā atzinumā noteikta juridiska pienākuma.

33 Šajā ziņā *Meta* uzsvērtais fakts, ka Īrijas datu aizsardzības iestāde ir norādījusi, ka tai ir pienākums ņemt vērā apstrīdēto atzinumu, atsaucoties uz Regulas 2016/679 57. panta 1. punkta g) apakšpunktu, saskaņā ar kuru katra uzraudzības iestāde sadarbojas ar citām uzraudzības iestādēm, lai nodrošinātu minētās regulas konsekventu piemērošanu, nevar piešķirt apstrīdētajam atzinumam saistošu tvērumu, kāds tam pašam par sevi nav, un ko tam nepiešķir arī attiecīgais pienākums sadarboties. Pienākums sadarboties, lai īstenotu saskaņotu politiku Savienībā, nevar piešķirt nesaistošiem Savienības aktiem saistošu raksturu, pat ja šie akti ir jāņem vērā (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2014. gada 13. februāris, *Mediaset*, C-69/13, EU:C:2014:71, 27.–32. punkts).

34 Turklāt pretēji tam, ko apgalvo *Meta*, ar iespējamību, ka EDAK vēlāk varētu pieņemt kompetentajām uzraudzības iestādēm adresētu saistošu lēmumu, kuras pārbaudītu *Meta* izmantoto modeli "piekrist vai maksāt", pārņemot visu vai daļu no apstrīdētajā atzinumā izklāstītās analīzes shēmas, nav pietiekami, lai uzskatītu, ka šis atzinums jau no paša sākuma ir saistošs. Turklāt nav izslēgts, ka attiecīgās konkrētās pārbaudes rezultātā šajos lietas materiālos tiek no jauna izvērtētas apstrīdētajā atzinumā ietvertās vispārējās pamatnostādnes.

35 Turklāt, pieņemot, kā apgalvo *Meta*, ka apstrīdētajā atzinumā nav ņemts vērā Tiesas 2023. gada 4. jūlija spriedumā *Meta Platforms* u.c. (Vispārīgie sociālā tīkla lietošanas noteikumi) (C-252/21, EU:C:2023:537) sniegtais modeļu "piekrist vai maksāt" prejudiciālais vērtējums, tas, ņemot vērā tā nesaistošo raksturu, arī nevar mainīt *Meta* tiesisko situāciju.

36 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, jāsecina, ka apstrīdētais atzinums nav akts, ko *Meta* var apstrīdēt.

37 Pretēji tam, ko apgalvo *Meta*, šis secinājums neapdraud tās tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, kas nostiprinātas Pamattiesību hartas 47. pantā. Tā kā apstrīdētais atzinums nerada saistošas tiesiskās sekas, tas, ka *Meta* to nevar apstrīdēt ar atcelšanas prasību, nevar radīt tās tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā aizskārumu. Tajā ietvertie apsvērumi varētu tieši ietekmēt *Meta* tikai tad, ja tie būtu iekļauti dalībvalsts vai citas valsts, kas ir EEZ līguma līgumslēdzēja puse, uzraudzības iestādes vai tiesas nolēmumā. Ja tas tā būtu, šos nolēmumus varētu būt vai būtu izvērtējusi tiesa, kas atbilst minētā panta prasībām.

38 Secinājumu, ka apstrīdētais atzinums nav akts, ko *Meta* var apstrīdēt, nevar atspēkot arī tās argumentācija, saskaņā ar kuru EEZ līguma dalībvalstu, kas nav Savienības dalībvalstis, tiesas un Savienības dalībvalstu tiesas šī atzinuma saturu varētu vērtēt dažādi, jo atšķirībā no pirmajām minētajām, dalībvalstu tiesas var uzdot Tiesai prejudiciālus jautājumus šajā ziņā, un tas varētu apdraudēt Savienības tiesību vienotību.

39 Šāda iespējamība ir raksturīga sistēmai, kas paredzēta EEZ līgumā, lai nodrošinātu saskaņā ar šo līgumu piemērojamo noteikumu pienācīgu īstenošanu. Šī sistēma ir balstīta uz diviem uzraudzības un pārbaudes tiesā pīlāriem, no kuriem pirmais ir piemērojams Savienības dalībvalstīm, bet otrais – attiecībā uz pārējām šā līguma slēdzējām valstīm. Attiecībā uz pēdējām minētā līguma 108. panta 2. punktā un Nolīguma starp EBTA valstīm par Uzraudzības iestādes

un Tiesas dibināšanu (OV 1994, L 344, 1. lpp.) 34. pantā citastarp ir noteikts, ka šo valstu tiesas var vērsties Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas (EBTA) Tiesā, lai saņemtu atzinumu par šo noteikumu interpretāciju, tātad tostarp par Regulas 2016/679 interpretāciju. Ja tai šajā sakarā ir iesniegta prasība, EBTA Tiesa tādējādi varētu norādīt, kādā mērā tā uzskata, ka apstrīdētajā atzinumā ietvertie apsvērumi atbilst minētajai regulai. Attiecīgā gadījumā tā varētu arī norādīt, ka šie apsvērumi nav saistoši. Attiecībā uz Savienības dalībvalstīm šo valstu tiesas varētu vērsties Tiesā, lai izvērtētu apstrīdētā atzinuma spēkā esamību. Proti, lai gan LESD 263. pantā ir izslēgta pārbaude Tiesā saistībā ar prasību atcelt tiesību aktus, kuri nerada saistošas tiesiskās sekas, Tiesa, piemērojot LESD 267. pantu, var izvērtēt šādu aktu spēkā esamību, kad tā sniedz prejudiciālu nolēmumu (skat. spriedumu, 2021. gada 15. jūlijs, *FBF*, C-911/19, EU:C:2021:599, 54. punkts un tajā minētā judikatūra).

40 Jāuzsver, ka iespējamās atšķirības, abām tiesām izvērtējot Savienības tiesību aktu, var tikt konstatētas jebkurā no daudzajām EEZ līgumā regulētajām jomām. Piekrišana *Meta* argumentācijai, saskaņā ar kuru, lai izvairītos no iespējamām atšķirībām vērtējumā, būtu jāpieņem prasība atcelt nesaistošu Savienības tiesību aktu, nozīmētu LESD 263. pantā definētos atcelšanas prasību pieņemamības nosacījumu neievērošanu un būtisku izmainīšanu.

41 Tādējādi *Meta* identificētā Savienības tiesību vienotības apdraudējuma iespējamība ir iespējamas neērtības, kas saistītas ar to, ka Savienības noteikumi saskaņā ar starptautisku nolīgumu tiek piemēroti ārpus Savienības dalībvalstu teritorijas citā tiesu sistēmā. Šī iespējamā neērtība, kas turklāt ir ņemta vērā EEZ līgumā, kura 111. pantā ir paredzēts strīdu izšķiršanas mehānisms, kurā vajadzības gadījumā var tikt iesaistīta Tiesa, nevar izraisīt Savienības tiesību normu neievērošanu Tiesā.

42 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka EDAK izvirzītā iebilde par nepieņemamību ir jāapmierina, ciktāl tā ir vērsta pret atcelšanas prasījumiem, un līdz ar to tie ir jānoraida kā nepieņemami, nelemjot par otru EDAK izvirzīto nepieņemamības pamatu.

Par prasījumiem sakarā ar atbildību

43 EDAK arī atsaucas uz prasījumu par atbildību nepieņemamību, būtībā pamatojoties uz to, ka tie ir cieši saistīti ar atcelšanas prasījumiem, kuri ir jāatzīst par nepieņemamiem.

44 Jāatgādina, ka Savienības tiesa, ņemot vērā katras lietas apstākļus, ir tiesīga izvērtēt, vai laba tiesu pārvaldība attaisno prasības noraidīšanu pēc būtības, iepriekš nelemjot par tās pieņemamību. Šajā lietā procesuālās ekonomijas labad vispirms jāizvērtē prasījumu par *Meta* atbildību pamatotība, iepriekš nelemjot par to pieņemamību, jo turpmāk izklāstīto iemeslu dēļ tie ir acīmredzami nepamatoti (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2002. gada 26. februāris, Padome/*Boehringer*, C-23/00 P, EU:C:2002:118, 51. un 52. punkts).

45 *Meta* norāda, ka, pieņemot apstrīdēto atzinumu, EDAK ir pietiekami būtiski pārkāpusi tiesību normas, ar kurām *Meta* ir piešķirtas tiesības. Tā ciestu nenovēršamu un pietiekami droši paredzamu kaitējumu. Tā apgalvo, ka tās lietojumprogrammu lietotāji daudzos aspektos izvēlētos bezmaksas alternatīvu, ko tai saskaņā ar apstrīdēto atzinumu būtu pienākums piedāvāt papildus izvēlei dot savu piekrišanu saņemt uz uzvedību balstītu reklāmu un maksāt par to, lai varētu izmantot attiecīgo pakalpojumu, nesaņemot šāda veida reklāmu. Tā rezultātā būtiski samazinātos, pirmkārt, reklāmas ieņēmumi no reklāmdevējiem, kuri ir gatavi maksāt lielāku cenu, lai izvietotu uz uzvedību balstītu reklāmu, bet zemāku cenu par cita veida reklāmu, un, otrkārt, ieņēmumi no šā pakalpojuma lietotājiem par abonēšanu bez reklāmas. Pat ja

apstrīdētajam atzinumam būtu tikai pagaidu raksturs un attiecīgajā brīdī tas tiktu atcelts, *Meta* varētu būt galīgi zaudējusi dažus reklāmdevējus. Turklāt pastāvot tieša cēloņsakarība starp apstrīdēto atzinumu un apgalvoto kaitējumu, jo pirmais minētais esot otrā galvenais cēlonis. EDAK esot centusies panākt, lai šis atzinums tiktu uztverts kā saistošs, un esot jāņem vērā draudošā iespējamība, ka tā saturs tiks pārņemts šīs pašas iestādes pieņemtos vai it īpaši EBTA valstu – kas ir EEZ līguma līgumslēdzējas puses – tiesu, kuras nevarot uzdot Tiesai prejudiciālus jautājumus par šī atzinuma spēkā esamību, pārņemtos saistošos nolēmumos. Šajā ziņā *Meta* it īpaši atkārto argumentus, kas izvirzīti, lai apgalvotu, ka apstrīdētais atzinums rada saistošas tiesiskās sekas (skat. iepriekš šā rīkojuma 18. punktu).

46 Ņemot vērā Savienības ārpuslīgumisko atbildību un *Meta* radīto kaitējumu, tā lūdz veikt pasākumus, kas norādīti šī rīkojuma 9. punkta otrajā ievilkumā minētajos prasījumos.

47 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Savienības ārpuslīgumiskās atbildības LESD 340. panta otrās daļas izpratnē iestāšanās ir atkarīga no tā, vai ir izpildīti trīs kumulatīvi nosacījumi, proti, Savienības iestādēm vai struktūrām pārmestā rīcība ir prettiesiska, kaitējums ir reāls un starp rīcību un minēto kaitējumu pastāv cēloņsakarība (šajā ziņā skat. spriedumus, 2000. gada 4. jūlijs, *Bergaderm* un *Goupil*/Komisija, C-352/98 P, EU:C:2000:361, 39.–42. punkts, un 2021. gada 28. oktobris, *Vialto Consulting*/Komisija, C-650/19 P, EU:C:2021:879, 138. punkts).

48 Tā kā šie nosacījumi ir kumulatīvi, tad gadījumā, ja kāds no tiem nav izpildīts, prasība par kaitējuma atlīdzināšanu ir jānoraida kopumā un izskatīt pārējos nosacījumus nav vajadzības (skat. spriedumu, 2021. gada 25. februāris, *Dalli*/Komisija, C-615/19 P, EU:C:2021:133, 42. punkts un tajā minētā judikatūra). Turklāt Savienības tiesai šie nosacījumi nav jāpārbauda noteiktā secībā (spriedums, 1999. gada 9. septembris, *Lucaccioni*/Komisija, C-257/98 P, EU:C:1999:402, 13. punkts).

49 Vispirms ir jāpārbauda nosacījums par apgalvoto zaudējumu esamību.

50 Attiecībā uz šo nosacījumu jāatgādina, ka zaudējumiem ir jābūt "reāliem un droši zināmiem". Savukārt tikai iespējams un nekonkrēts kaitējums nerada tiesības uz atlīdzību (skat. spriedumu, 2011. gada 26. oktobris, *Dufour*/ECB, T-436/09, EU:T:2011:634, 192. punkts un tajā minētā judikatūra). Tādējādi nosacījums par droši zināma kaitējuma pastāvēšanu ir izpildīts, ja kaitējums ir nenovēršams un paredzams ar pietiekamu pārliecību, pat ja kaitējums vēl nav precīzi skaitliski aprēķināms (skat. spriedumu, 2015. gada 3. decembris, CN/Parlaments, T-343/13, EU:T:2015:926, 118. punkts un tajā minētā judikatūra).

51 Turklāt prasītājam ir jāsniedz pārliecinoši pierādījumi tostarp par apgalvotā kaitējuma pastāvēšanu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2009. gada 16. jūlijs, *SELEX Sistemi Integrati* /Komisija, C-481/07 P, nav publicēts, EU:C:2009:461, 36. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2011. gada 8. novembris, *Idromacchine* u.c./Komisija, T-88/09, EU:T:2011:641, 25. punkts un tajā minētā judikatūra).

52 Šajā lietā *Meta* apgalvotais kaitējums izpaužas kā reklāmas ieņēmumu un abonēšanas ieņēmumu samazināšanās, kas, pēc tās domām, izrietēs no apstrīdētajā atzinumā apgalvoti ietvertās "prasības" piedāvāt lietotājiem bezmaksas alternatīvu papildus izvēlei vai nu piekrist saņemt uz uzvedību balstītu reklāmu, vai arī maksāt, lai varētu izmantot attiecīgo pakalpojumu, nesaņemot šāda veida reklāmu. *Meta* apgalvo, ka Īrijas datu aizsardzības iestāde "jutīsies spiesta" noteikt šādu alternatīvu "vienā vai otrā veidā" vai arī tai tas būs jādara pēc EDAK saistoša lēmuma, ko tā pieņems, pamatojoties uz Regulas 2016/679 65. panta 1. punkta c) apakšpunktu.

53 Jākonstatē, ka šis kaitējums ir balstīts, pirmkārt, uz kļūdainu apstrīdētā atzinuma izpratni, kura mērķis, kā tas it īpaši ir konstatēts šī rīkojuma 21. un 30. punktā, būtībā ir tikai nodrošināt lielo tiešsaistes platformu izmantoto "piekrist vai maksāt" modeļu analīzes shēmu, ņemot vērā Regulā 2016/679 paredzētos noteikumus par piekrišanas derīgumu, un ar šo atzinumu pašu par sevi nav paredzēts radīt saistošas tiesiskās sekas. Otrkārt, tas ir balstīts uz nākotnes un neskaidriem notikumiem, jo tas, ka Īrijas datu aizsardzības iestāde nolems pēc savas iniciatīvas piemērot šo analīzes shēmu vai ka EDAK pieņems saistošu lēmumu šajā jomā, ir tikai iespējamība.

54 Tātad nosacījums par reālu un droši zināmu kaitējuma pastāvēšanu nav izpildīts.

55 Turklāt nosacījums par cēloņsakarību attiecas uz pietiekami tiešas cēloņsakarības pastāvēšanu starp Savienības iestādei vai struktūrai pārmesto rīcību un kaitējumu, un pierādīšanas pienākums par šīs cēloņsakarības pastāvēšanu ir prasītājam tādējādi, ka pārmestajai rīcībai ir jābūt noteicošajam kaitējuma cēlonim (spriedums, 2018. gada 13. decembris, Eiropas Savienība/*ASPLA* un *Armando Álvarez*, C-174/17 P un C-222/17 P, EU:C:2018:1015, 23. punkts un tajā minētā judikatūra). Citiem vārdiem sakot, ir jānoskaidro, vai attiecīgais prettiesiskais akts ir tiešais cēlonis apgalvotajam kaitējumam, lai pierādītu, ka pastāv tieša cēloņsakarība starp Savienībai pārmesto rīcību un apgalvoto kaitējumu (spriedums, 2010. gada 20. janvāris, *Sungro*/Padome un Komisija, T-252/07, T-271/07 un T-272/07, EU:T:2010:17, 49. punkts).

56 Taču ir acīmredzams, ka šajā lietā šāda saikne starp apstrīdēto atzinumu un *Meta* apgalvoto kaitējumu nav pierādīta. No šī rīkojuma 20.–36. punktā veiktās analīzes izriet, ka apstrīdētais atzinums nav obligāts, citiem vārdiem sakot, tam nav saistošu seku. Līdz ar to tas nevar būt pietiekami tiešs iemesls iespējamam ieņēmumu samazinājumam, ko *Meta* apgalvo sagaidām. Šāds kaitējums varētu tieši izrietēt no tās brīvprātīgas rīcības vai no iespējamiem tai saistošiem lēmumiem, kas tai liktu piedāvāt lietotājiem bezmaksas alternatīvu papildus izvēlei vai nu dot savu piekrišanu saņemt uz uzvedību balstītu reklāmu, vai arī maksāt par attiecīgo pakalpojumu bez šāda veida reklāmas.

57 Tādējādi visi prasījumi, kas izvirzīti saistībā ar Savienības ārpuslīgumisko atbildību, jānoraida kā acīmredzami juridiski nepamatoti, neizvērtējot nosacījumu par EDAK pārmestās rīcības prettiesiskumu.

58 Tādēļ prasība kopumā ir jānoraida.

59 Šādos apstākļos nav jālemj par Eiropas Savienības Padomes, Eiropas Parlamenta un saskaņā ar ASV tiesībām dibinātās sabiedrības *Chamber of Progress* iesniegtajiem pieteikumiem par iestāšanos lietā.

Par tiesāšanās izdevumiem

60 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā *Meta* spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar EDAK prasījumiem.

61 Turklāt atbilstoši Reglamenta 144. panta 10. punktam gadījumā, ja, kā tas ir šajā lietā, tiesvedība pamatlietā tiek izbeigta, pirms ir pieņemts lēmums par pieteikumu par iestāšanos lietā, pieteikuma par iestāšanos lietā iesniedzējs un lietas dalībnieki savus tiesāšanās izdevumus saistībā

ar pieteikumu par iestāšanos lietā sedz paši. Ņemot vērā, ka pieteikumi par iestāšanos lietā netika paziņoti ne *Meta*, ne EDAK un ka līdz ar to tām nav radušies tiesāšanās izdevumi šajā ziņā, ir jāuzskata, ka Padome, Parlaments un *Chamber of Progress* katrs pats sedz savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar pieteikumiem par iestāšanos lietā.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (desmitā palāta)

izdod rīkojumu:

1) **Prasību noraidīt kā daļēji acīmredzami nepieņemamu un daļēji acīmredzami juridiski nepamatotu.**

2) **Par Eiropas Savienības Padomes, Eiropas Parlamenta un *Chamber of Progress* pieteikumiem par iestāšanos lietā nav jālemj**.

3) ***Meta Platforms Ireland Ltd* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas tiesāšanās izdevumus.**

4) **Padome, Parlaments un *Chamber of Progress* katrs sedz pats savus tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar pieteikumiem par iestāšanos lietā**.

Luksemburgā, 2025. gada 29. aprīlī

Sekretārs
V. Di Bucci

Priekšsēdētāja
O. Porchia